

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Albaniensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

totiens prætaxatam pensionem exolvi, non tamen ostenditur tanto tempore praestita quod usque ad præscriptionem legitimam porrigitur. Item, sicut ad rei propriae probationem locatio facta non sufficit, ita nec solutio nec perceptio pensionis. Licet etiam idem Lucius prædecessor noster supra scriptum mandatum Sabinensibus derit circumventus, credens, prout ei suggestum fuerat, ad Sabinensem episcopatum prædictum locum & Ecclesiam pertinere, ac Farfenses monachi propulsando injuriam ab eisdem Sabinensibus irrogatam retinere curaverint Ecclesiam memoratam, propter hoc non erat Episcopo restituти facienda; maximè cum è vicino contraria esset sententiam super petitio ne excepturus, & qui petit quod redditus est, dolum facere dinoscatur, sicut in civilibus legibus continetur. Mediata rem quoque oblationum specialium quorundam dierum idem Episcopus in eadem fibi Ecclesia vendicabat, quam eidem de plano procurator vestri monasterij recognovit. His igitur & aliis intellectis qua cardinalibus supradictis pars utraque proponere procuravit, quia nobis constituit supradictam Ecclesiam sancti Angeli constitutam esse in dioecesi Sabinensi, de consilio fratrum nostrorum episcopale jus in omnibus spiritualibus eidem Episcopo adjudicavimus in eadem, illis duntaxat exceptis qua per authentica scripta ei dinoscuntur esse subtracta; hoc ad cautelam expresso, ut medietatem oblationum prædictorum dierum, qua, sicut dictum est, ipsi procurator recognovit jamdictus, in eadem Ecclesia * percipit annuatim. Quia verò instrumentum prædictum, per quod Episcopus supradictam Ecclesiam intendebat sibi quoad * temporalia vendicare, ad faciendam super hoc fidem invalidum esse cognovimus, utpote propter prædicta de jure suspectum, vos ab impetitione ipsius quoad temporalia ejusdem Ecclesiae sententialiter duximus absolvendos, eidem super hoc silentium imponentes. Nulli ergo &c. hanc paginam nostra diffinitionis &c. usque incursum. Datum Viterbij 11. Non. Augusti, anno duodecimo.

*PADVANO ET CENETENSI
Episcopis, & Abbatii sancti Martini
de Colle Cenetenis dioecesis.*

*E*x litteris venerabilis fratri nostri Duraciensis Archiepiscopi nostris est auribus intimatum quod cum Ecclesiae Duraciensis Canonici eundem in Archiepiscopum elegissent, & venerabilis frater noster Constantinopolitanus Patriarcha electionem &c. ut in alia usque Rector Venetorum apud Duracium commorantium &c. ut in alia usque recedere coegerit ab illa. Cum igitur haec, si vera sunt, in præjudicium sint libertatis ecclesiasticae

copum elegissent, & venerabilis frater noster Constantinopolitanus Patriarcha electionem confirmasset ipsum & in Episcopum consecrasset, eumque direxisset ad regimen Ecclesiae memoratae, . Rector Venetorum, qui domos, possessiones, thesaurum, & alia bona dicta Ecclesia occuparat, non permisit eundem Duraciensem ingredi civitatem nec in ejusdem territorio commorari, & cum quadam vice tamquam extraneus eandem civitatem intrasset, ipsum per suos satellites recedere coegerit ab illa; propter quod accedens Venetas, à nobili viro Duce Venetorum & Confiliariis ejus humiliter petiti ut archiepiscopatum prædictum ipsum permitterent liberè possidere; sed iudicem non solùm preces non admirerunt ipsius, verum etiam noluerunt aliquatenus sustinere quod ipsum quisquam Archiepiscopum nominaret, afferentes neminem in suo districtu nisi Venetum debere vel posse perfiri ecclesiastica dignitate, nisi forsitan de ipsorum consensu extiterit ordinatus. Cum igitur haec, si vera sunt, in præjudicium sint libertatis ecclesiasticae attentata, discretio ni vestra per apostolica scripta mandamus quatenus prædictos Ducem & populum Venetorum ut ipsum in archiepiscopatu prædicto, prout ad ejus officium pertiner, permittant liberè ministrare, præcipientes Rectori & Venetiis apud Duracium commorantibus ut restitutis bonis Duraciensis Ecclesiae universis, eidem super archiepiscopatu præfato & pertinentiis ejus nullam inferant molestiam vel gravamen, moneatis prudenter & efficaciter inducatis, ipsos adhuc, nisi aliquid rationabile quare id fieri non debeat objectum fuerit & ostensum, per censuram ecclesiasticam sublato cuiuslibet contradictionis & appellationis obsecro compellentes. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Viterbij x v. Kal. Septembri, pontificatus nostri anno duodecimo.

ALBANIENSI EPISCOPO.

*E*x litteris venerabilis fratri nostri Duraciensis Archiepiscopi nostris est auribus intimatum quod cum Ecclesiae Duraciensis Canonici eundem in Archiepiscopum elegissent, & venerabilis frater noster Constantinopolitanus Patriarcha electionem &c. ut in alia usque Rector Venetorum apud Duracium commorantium &c. ut in alia usque recedere coegerit ab illa. Cum igitur haec, si vera sunt, in præjudicium sint libertatis ecclesiasticae

Y y ij

attentata, fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatenus memoratum Rectorum & Venetos apud Duracium commorantes, ut restitutis bonis Duraciensis Ecclesiae universis, eidem super archiepiscopatu præfato & pertinentiis ejus nullam inferant molestiam vel gravamen, prudenter moneas & inducas, ipsos ad hoc &c. ut in alia usque compellens. Datum Viterbij x v. Kal. Septembri, anno duodecimo.

*NOBILI VIRO MICHALICIO
Cuminiano Romante.*

Epist. 96.
Super eadem
materia.

SI te servum recognoscis illius qui seruos tuos adoptat in filios & coronat in Reges, ipsius sponsam, qua à dextris ejus in vestitu deaurato consilfit, non solum te convenit non offendere, verum etiam honoribus prævenire. Inde est quod nobilitatem tuam rogamus attentius & moneamus, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus venerabilem fratrem nostrum Duraciensem Archiepiscopum possessiones quas ejus Ecclesia in terra tua obtinere noscitur permittas pacifice possidere, fructus quos ex illis à morte prædecessoris ipsius diceris perceptisse sibi restituens universos, ejus intuitu qui bonum irremunatum aliquod non relinquit & malum non praterit impunitum. Datum Viterbij xvi. Kal. Septembri, pontificatus nostri anno duodecimo.

*ABBATI SANCTI PETRI
de Lingariga, & Archidiacono Duraciensi.*

Epist. 97.
De eadem re.

QVerelam venerabilis fratris nostri Duraciensis Archiepiscopi recepiimus continentem quod nobilis vir Dametrius judex Albanorum quasdam possessiones Ecclesia sua ac alia contra justitiam detinet occupata. Vnde ipsi nostris dedimus litteris in mandatis ut possessiones ipsas & alia cum fructibus perceptis ex eis Archiepiscopo memorato restituat, ut tenetur. Quocirea discretioni vestra per apostolica scripta mandamus quatenus si dictus Dametrius quod mandavimus neglexerit adimplere, vos eum ad restitutionem ipsorum per cenitram apostolicam appellatione remota iustitia mediante cogatis. Datum Viterbij xvi. Kal. Septembri, anno duodecimo.

*Scriptum est eidem nobili super hoc. Datum
ut in alia.*

MARTINO ABBATI ET
fratribus monasterij sancte Marie
de Serena.

IN nostra præsentia constitutis tibi, fili Abbas, & dilecto filio F. venerabilis De rossu fratris nostri Episcopi Lucani procuratori nomine de rato litteras exhibenti audientia benigna concessa, tu alienationem integræ medietatis Podij castelli, curtis de Monte castello, cum omnibus casis, casalini, terris, & rebus ad prædictum castellum & ejus curtem pertinentibus, & cum omnibus casis, casalini, terris, & rebus quas dictum monasterium ullo modo habet vel requirere potest à Cecina usque ad Arnium & usque ad Elsam, scilicet in curte de colle Carilli, & in loco & curte de Taverle, ac in curtibus de Padule, de Capanule, de sancto Petro de Camuliano, de Ceule, de Pernignano, de Lucagnano, de Lavaiano, de Miliano, de Aqui, de Morrono, de Scupeturo, & de Cumulo, à Guidone prædecessore tuo Lucano Episcopo dum factam petisti humiliter revocari, allegans venditionem ipsam in enormem monasterij laisionem, cum ultra quintuplum fuerit tunc deceptum, & contra formam canonicam, utpote cui nec superioris auctoritas, id est, Romani Pontificis, cui nullo medio superberat, nec consensus seu subscriptio monachorum accessisse dinoscitur, attentatam. Ad quod procurator Episcopi sic respondit, quod dicta venditio non in monasterij detrimentum sed utilitatem potius facta fuit, cum de centum libris deniorum veterum solitorum pro ipso, qui longè cariores erant usualibus denariis qui nunc currunt, utiliores possessiones ad opus monasterij emptæ fuerint, & residui in ejusdem loci utilitatem conversi. Præterea de consilio fratrum & fidelium monasterij dictus prædecessor tuus ad hujusmodi alienatioinem processit, sicut evidenter arguit ex instrumento tenore super ipsa confecto. Sed hoc ultimum tu prorsus incivias, ad id quod premisum est respondebas quod licet Abbas in instrumento profiteatur venditionem hujusmodi fecisse de fratrum suorum & fidelium voluntate, de illorum tamen assensu non constat, quem intercessione tabellio non testatur. Adjecit insuper procurator quod cum Ricoverus olim Abbas ejusdem loci movisset super hoc Lucano Episcopo questionem, & bona memoria C. Papa prædecessor noster Wlterrano Episcopo & Priori sancti Fridiani Lucanensis & magis-